

De vises stjärna

Det gåtfulla i de tre vise
männens ursprung har i alla
tider inspirerat bildkonsten,
den folkliga fromheten och
litteraturen. En betraktelse
inför Herrens uppenbarelse/
Trettondedag jul – Epifania

2012-01-09

Ledda av en stjärna dyker de fram ur
mörkret, söker och finner ett barn,
hyllar det och träder åter tillbaka in i
mörkret. Vi känner bara till detta
ögonblick i dessa människors liv; allt,

som var före och kom efter det, är oviktigt.

Traditionen ser i de vise männen från Österlandet den tidens intellektuella, kanske lärda astronomer eller medlemmar i en mäktig prästkast, antagligen i det nuvarande Iran.

Det gåtfulla i deras ursprung har i alla tider inspirerat bildkonsten, den folkliga fromheten och litteraturen. Om och om igen fascinerar de av de hemlighetsfulla gestalterna.

Västerlandet uppfattar dem som kungar. Också att de skulle vara tre står inte i evangeliet, utan uppstår med viss logik utifrån de tre gåvorna: guld, rökelse och myrra. Senare har man i dem sett de tre levnadsåldrarna och antikens tre kända kontinenter.

Denna gåtfullhet kan också inspirera oss till en bödens eftertanke. För människor, som betraktar

natthimlen, är en ny stjärna inget enastående. Men poeter och troende, båda utifrån sina egna perspektiv, kan se ett ”tecken” i stjärnan.

Att följa stjärnan

Sålunda får vi anta, att de i sitt inre var förberedda att ta emot budskapet, som bara finns bortom det vi kan se. Kanske hade de hört talas om löftet om en Messias, en Frälsare för Israels folk. Kanske kände de den inre oro och nöd hos goda människor, som anar något av Guds stora hemlighet och längtar efter renhet och frälsning. Så kunde de ha lämnat sina trevande intellektuella försök bakom sig och följt den nya stjärnan.

Påven Benedikt XVI antydde detta, när han under Världsungdomsdagen 2005 i Köln sa: ”Varför begav sig stjärntydarna från fjärran länder till Bethlehem? Svaret står i förbindelse med hemligheten med ”stjärnan”,

som de såg ”gå upp” och som de identifierade som ett tecken för ”Judarnas konung”, som skulle födas. (jfr. Matt 2:2) Denna resa hade kommit till stånd genom hoppets kraft, som nu i stjärnan blev bekräftelse och vägvisning – fram mot ” Judarnas konung”, mot Guds rike självt. Stjärntydarna bröt upp, eftersom de kände en djup längtan inom sig, som fick dem att lämna allt och ge sig iväg. Det var som om de alltid hade väntat på denna stjärna, som om denna resa sen evigheter varit inskriven i deras öde och nu äntligen skulle komma att förverkligas.”

Stjärnan blev till ett ledande ljus på levnadsvägen – ju synligare, desto mörkare omgivningen var. Det ligger nära till hands, att i denna ledande stjärna se trons ljus. (Ps. 36:10)

Om stjärnan någon gång försvinner

Vi kan utmåla för oss, att de vise
männen på sin resa från Österlandet
till Juda land under långa sträckor
inte alltid såg den ledande stjärnan,
att den försvann under solens glöd
och gömde sig bakom bergstopparna.
Den helige Josemaría föreställde sig
det så och uppmuntrar oss till en
målmedveten trofasthet på vägen:

”Om kallelsen är det som kommer
först, om stjärnan lyser i förväg för
att vägleda oss på vår
kärleksvandring till Gud, är det
ologiskt att tvivla när den ibland
döljer sig för oss. Ibland händer i
vårt inre liv, och nästan alltid är det
vårt eget fel, samma sak som hände
under de vise männens resa:
stjärnan försvinner. Vi är redan
medvetna om vår kallelses
gudomliga glans, vi är övertygade om
att den är definitiv, men kanske är
det dammet som virvlar upp efter oss
när vi går – vårt elände – som bildar
ett dunkelt moln som hindrar ljuset

från att tränga igenom. (När Kristus går förbi, 34)

Desto större blir lättnaden, när stjärnan, som ju alltid fanns där, åter igen blir synlig: ”När de såg stjärnan fylldes de av stor glädje”. (Matt. 2:10) För den hade fört dem till den gudomlige Frälsaren, som de nu tillber, och som de i gåvorna ger sitt liv, innan de beger sig tillbaka in i historiens mörker.

Av Josef Arquero

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/de-vises-stjarna/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/de-vises-stjarna/) (2025-08-05)